

שיחת השבוע

חב"ד | צעירי אגודת חב"ד
785 סניפים, בתי חב"ד, ברחבי הארץ

יש חדש

חנוכיות בעזה

הלוחמים ברצועת עזה ביקשו וקיבלו מצעירי חב"ד חנוכיות גדולות, להעלאת אור החנוכה במקומות שבהם הכוחות שוהים. מול החושך של המרצחים ידליקו החיילים את נרות החנוכה ויפגינו את עוצמתו של האור היהודי.

אור ושמחה למפונים

בתי חב"ד בערים שבהן מרוכזים מפונים מהדרום ומהצפון מקיימים פעילות מיוחדת להבאת אור החנוכה ושמחת החג לציבור. כמורכב יבקר מתנדבי חב"ד אצל רבבות מבוגרים ובודדים, ישמחו אותם ויביאו להם את אור החנוכה.

חנוכה מאיר עולם

בימי החנוכה שלוחי חב"ד מקיימים ברחבי העולם פעילות נרחבת להבאת אור החנוכה לציבור הרחב. בערים הגדולות – וושינגטון, ניו יורק, מוסקווה, לונדון, מלבורן, פריס ועוד – מתקבצים אלפים סביב חנוכיות ענק וחוגגים את החג. בעונה זו של השנה, שבה ערי העולם מלאות בסממני החגים הנוצריים, בולט מפגן הזהות היהודית המתבטא באור החנוכה, והוא מחמם לבבות של מיליוני יהודים.

האור היהודי מול החושך

הזעזוע שטלטל את כולנו בשמחת תורה עורר בבת אחת את הנקודה היהודית שאולי הייתה רדומה. המוני יהודים גילו את יהדותם

האור מנצח. חנוכיה של צעירי חב"ד מתנוססת ברצועת עזה

אין כמו חג החנוכה להמחשת ההבדל המהותי בינינו ובין אויבינו. ראו מה אנחנו מרימים על נס ומה הם מאדירים. בשבועות האחרונים כוחותינו החריבו אנדרטות למרצחים שהציבו האויבים בערי הרצועה וגם בערי יהודה ושומרון. אלה דמויות המופת שלהם. ואילו אנחנו מציבים חנוכיות ומאירים אור.

בעת הצורך גם אנחנו יודעים להילחם בעוז ובגבורה ולהכות באויבינו. גם החשמונאים קמו ונלחמו ביוונים. אבל זה כורח

המציאות במצבים מסוימים. הדרך הכללית של העם היהודי באה לידי ביטוי בסמל שבו אנו מצינים את נס חנוכה לאורך הדורות – הדלקת נרות, הפצת אור.

הכוח שמביא ניצחון

באמת יש כאן דבר מופלא. החשמונאים השיגו ניצחון צבאי כביר – קומץ לוחמי גרילה הצליחו להביס את הצבא הענק של המעצמה הגדולה ביותר בעולם של אותם ימים. לכאורה ראוי היה לקשור את הזיכרון הנצחי של החג בניצחון הצבאי. אך למעשה הניצחון הצבאי מוזכר בקיצור בתפילת 'ועל הניסים', ואילו המצווה העיקרית של חנוכה שמה את הדגש על אירוע אחר לגמרי – נס פך השמן.

כך ביקשו חז"ל להנחיל לדורות את ההכרה שעיקר המאבק של חנוכה התבטא בצד הרוחני-ערכי, שאותו מסמל פך השמן. המלחמות והניצחונות באו מכוחו של אותו 'פך שמן טהור', אותה נקודה של אמונה עזה ולוהטת בקב"ה, שהתפרצה אז במלוא עוצה. את הנקודה הזאת ראוי לזכור ולהנחיל מדור לדור.

סופה של ממלכת החשמונאים משקף אמת זו גם מהכיוון השני. כל עוד הייתה העוצמה הרוחנית בשלמותה, הממלכה פרחת ושגשגה. דעיכתה וקריסתה החלו ברגע שאיבדה את כוחה הרוחני-ערכי ואת עצמאותה התודעתית. כשהחלה הפזילה אל הממלכות השכנות, לצד שחיתויות פנימיות, בנקודה זו נזרע סופה.

מתברר שבעם ישראל אין עצמאות פיזית בלי עצמאות רוחנית. שתיהן תלויות זו בזו, וכאשר נפגעת העצמאות הרוחנית, עלידי אימוץ תרבות העמים ושחיקת הזהות היהודית, במהרה מתקרסמת ואף נעלמת העצמאות הפיזית.

האור היהודי הנצחי

הזעזוע שטלטל את כולנו בעקבות הטבח האכזרי בשמחת תורה עורר בבת אחת את הנקודה היהודית שאולי הייתה רדומה. פתאום יהודים בכל רחבי העולם חשו בבהירות את היותם יהודים. מליכם פרץ רצון עז להזדהות בגאון כיהודים ולהתחבר לזהותם ולשורשיהם.

זה מה שקרה גם בימי החשמונאים. דווקא גזירות אנטיסוכס עוררו את הנקודה היהודית בלב המוני העם, ואז פרץ המרד. הכוחות שכאילו דעכו קמו פתאום לתחייה. הנשמה היהודית גילתה כבת אחת את עוצמתה. מעטים קמו נגד רבים, חלשים נגד גיבורים. האמונה היהודית הצליחה להתגבר על אויביה ומדכאיה. נחישותם של קומץ מאמינים גברה על פילי המלחמה הכבדים של היוונים.

כשאנו מדליקים את נרות החנוכה כדאי שנזכור את הלקח הנצחי. הקיום היהודי תלוי בשמירת הייחודיות היהודית ובדבקות בתורת ישראל ובמצוותיה. התרבות הכללית משתנה ומתחלפת, אבל האור היהודי חי וקיים לנצח. חנוכה שמח!

זמני השבוע

ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
15:55	16:16	16:04	16:18	16:21	16:10
17:15	17:16	17:14	17:18	17:20	17:13

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

המולד: אור ליום רביעי, 8 בערב, דקה 1 ו־3 חלקים
ראש חודש טבת: ביום הרביעי

לאן נעלם ראובן?

קודם מכירת יוסף ניסה ראובן לשכנע את אחיו שלא להרוג את יוסף בידיהם, אלא להשליכו אל הבור. אך באמת התכוון להצילו לאחר מכן: "למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו".

בינתיים ראובן הלך, והתורה מספרת: "וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וַהֲנֵה אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר, וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו". רש"י מספק שני הסברים להיעדרותו של ראובן מן המכירה. (א) הגיע תורו לשרת את אביו. (ב) הלך לעסוק "בשקו ובתעניתו", על שבלבל את יצועי אביו.

קושי בכל פירוש

ידוע שכאשר רש"י מביא שני פירושים הרי זה מפני שבכל אחד ואחד מהם יש קושי. הקושי בפירוש הראשון מובן בפשטות: יעקב שלח את יוסף בבורק לחפש את אחיו, ועד שהגיע אליהם

כבר היה אמצע היום. בשלב הזה ראובן עודנו עימם. קשה לומר שאחרי־כך "הגיע יומו לשמש את אביו".

לכן רש"י מביא את הפירוש הנוסף, שראובן עסק בתשובה. אך גם בפירוש הזה יש קושי, שהרי על הפסוק "ויהיו בני יעקב שנים־עשר" רש"י מפרש: "ללמדנו בא שכולם שווים וכולם צדיקים, שלא חטא ראובן"; ואם כן, על מה היה עליו לשוב בתשובה? לכן רש"י מביא פירוש זה כפירוש שני.

שימוש בעורמה

ועדיין התנהגותו של ראובן דורשת הסבר. מדוע הציע לאחיו "השליכו אותו אל הבור", בשעה שהבור שורץ נחשים ועקרבים, וגם בזה יש סכנה גדולה?

ההסבר מובן בפשטות: ראובן היה מוגבל במאמצי ההצלה שלו, בהיותו בעמדת מיעוט מול כל אחיו. לכן נאלץ לנהוג בעורמה, כדי שיחשבו שהוא מסכים עימם. הוא אף אמר "לא נכנו נפש",

כביכול גם הוא שותף עימם.

להציל ילד יהודי

ספר הזוהר מפליג בשבחים על ראובן, שניסה להציל את יוסף. לכאורה מה השבח, והלאו על־פי דין היה חייב להציל את אחיו מידי מבקשי נפשו! אלא שבתחילת הפרשה מסופר על האחים ש"לא יָכְלוּ דַּבְּרוּ לְשָׁלֵם", ורש"י פירש: "למדנו שבחם, שלא דיברו אחד בפה אחד בלב". נמצא שעורמה הייתה הפך דרכם של השבטים, וכאן ראובן התנהג בעורמה, שלא כדרכו, כדי להציל את יוסף, ועל כך הזוהר משבח.

מכאן עלינו ללמוד כמה צריך להשתדל לעשות הכול להציל ילד יהודי. כשם שראובן השתדל להציל את יוסף כך יש לעשות הכול כדי להציל ילד יהודי מהגלות, בלי להתרשם מקשיים או מלעג הסביבה. ועלידי זה נזכה לגאולה האמיתית והשלמה.

(שבת וישב, חנוכה, תשל"ו)

אמרת השבוע

'כוונות נסתרות'

פעם אחת ניגש רבי אהרן מבעלז להדליק את החנוכייה. הוא עמד זמן מה מול הנרות, ואז פנה אל המשמש בקודש וביקש ממנו להכניס את החנוכייה אל תוך חדרו. הרבי נכנס אחריו לחדר, וכעבור כמה דקות יצא המשמש והחנוכייה בידו. הוא הציב אותה במקומה והרבי הדליק את הנרות כרגיל.

החסידים סברו שבודאי היו לרבי כוונות נסתרות, העומדות ברזומו של עולם, בהוראה להחזיר את החנוכייה לחדר. אך לאחר מכן גילה המשמש אילו 'סודות' היו שם.

מתברר שהמשמש טעה ומזג לכוסיות החנוכייה מי דבש במקום שמן. הצדיק הבחין בכך, וכדי שלא להביך את המשמש הורה לו להכניס את החנוכייה לחדרו ושם לשפוך את מי הדבש ולמזוג את השמן...

חנוכה

מן המעיין

שלוש מצוות

"וַחֲמֹשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם" (בראשית מא, לד). 'חמש' ראשי תיבות: חודש, מילה, שבת; המצוות שהיוונים אסרו על היהודים לקיימן.

(בני יששכר)

גאולה שלמה

למה בחנוכה אומרים הלל שלם ובפורים לא? כי בפורים לא הייתה גאולה שלמה, שכן "אכתי [עדיין] עבדי אחשוורוש אנן" (מגילה יד); ואולם בחנוכה השתחררו מהיוונים שחרור מלא, ולכן אומרים הלל שלם.

(חידושי הרי"ם)

האויב התאחד

"יוונים נקבצו עליי" (מהפיוט מעוז צור ישועתי). אם בני ישראל פוגמים באחת הסגולות שניתנו להם, נוטלים הגויים סגולה זו. בני ישראל הם 'גוי אחד', וכאשר פגמו בסגולה זו, לקחו האומות את האחדות. עלידי שה'יוונים נקבצו עליי', מתוך אחדות, הצליחו ו'פרצו חומות מגדליי'.

(רבי אברהם מסוכצ'וב)

חיבת ה' לישראל

"ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים" (שם). והלא הנס היה מפני שלא נשאר אלא פך אחד, ואיך נאמר "נותר קנקנים" בלשון רבים? אלא שהנס היה להראות את חיבת ה' לישראל, שידליקו את המנורה בטהרה. נמצא שכל תוקפו של הנס היה בזה שלא השתמשו בקנקני

השמן הטמאים. ולכן "מנותר קנקנים נעשה נס לשושנים".

(דעת ישראל)

הרמה מעל הטבע

"נתת ליראיך נס להתנוסס" (תהילים סו). הקב"ה עושה ניסים לבני ישראל כדי להגביה אותם, להוציאם מגדרי הטבע. וכך האדם צריך לעורר את נפשו לצאת מהטבע, וזהו 'להתנוסס'.

(שפת אמת)

התגברות השכל האנושי

"טימאו כל השמנים שבהיכל" (שבת כא, ב). השכל של הנפש הבהמית, השכל האנושי, מתגבר כל־כך עד שהוא מטמא את החוכמה, בינה ודעת שבנפש; היינו שא־אפשר להשיג ולהרגיש השגה אלוקית, בעוד עניינים גשמיים מבינים היטב. העצה היא "פך אחד של שמן", שממנו מאירים את המנורה של 'נר ה' נשמת אדם".

(הרבי מליובאוויטש)

דרושה השגה

"ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה". לא דיי ב'הודאה' בלבד, היינו כוח האמונה, אלא צריך להיות גם 'הלל', השגה והבנה באלוקות; "דע את אלוך אביך".

(אגרות קודש)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק כ"ו נסול	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ו' פרקים ליום	הל' כלים פרק ו"ח	פרק ט"א	פרק י"ב	פרק ט"ז	פרק י"ח	פרק נ"א	פרק נ"ד
ה' פרק א' ליום	הל' אישות פרק כה	הל' גירושין פרק א'	פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 או 03-3062770. חייגו: פרקים • להאזנה לשיעור בג' פרקים

בינת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנגיש הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש. עכשיו במאגד מופאר בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bitly/פינת_ההלכה

חיסכון

זו המשימה שלנו

דמי ניהול בפנסיה

80% = 1.3% בשוטף | 0.13% בצבירה

(חיסכון של כאלף בשנה)

להצטרפות מהירה צרו קשר <
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסד

ביטוח ופיננסים למגור החרדי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

בס"ד

נגרות מכל סוגי העץ לפאר ולכבוד את בית ה'

ארון קודש בהישג יד לפי הסגנון והצבע שלכם 0527137604
מבצע לרגל השקה - 20% הנחה על דוגמאות החדשים מוגבל עד חנוכה

'משיח' – על שם השמן

שמן. גואל ישראל נקרא 'משיח' על שם המשיחה בשמן, כמו שנאמר (תהילים פט, כא): "מצאתי דוד עבדי בשמן קודשי משחתי". אמנם כל מלכי בית דוד נושאים עימם את מעלת המשיחה ב'שמן המשחה', אבל הגואל האחרון דווקא נקרא על שמה. מכאן שהשמן מבטא את מהותו הפנימית.

את משמעותו הרוחנית של השמן אפשר ללמוד מתוך התבוננות באירועי חנוכה. בחנוכה היה ניצחון גדול ביותר של עם ישראל על היוונים, אך כאשר הגמרא (שבת כא, ב) שואלת "מאי [מהו] חנוכה?", אין היא מזכירה כמעט את ניצחון המלחמה ומתמקדת בנס פך השמן: "כשנכנסו יוונים להיכל, טימאו כל השמנים שבהיכל. וכשגברה מלכות בית חשמונאי וניצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן, שהיה מונח בחותמו של כוהן גדול; ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים".

שמן בכלל מסמל את החוכמה. הדבר רמוז בגמרא (מנחות פה, ב): "מתוך שרגילים בשמן זית, חוכמה מצויה בהם" – הרי לפנינו הקשר בין שמן לחוכמה. בעם ישראל השמן מסמל את חוכמת התורה – "היא חוכמתכם ובינתכם לעיני העמים". וכאן נטושה המלחמה בין ישראל ליוונים – מלחמה על טהרתה של חוכמת התורה.

היוונים "טימאו כל השמנים". הרמב"ם אומר שטומאה וטהרה בכלל "אינם מדברים שדעתו של אדם מכרעתם, והרי הם מכלל החוקים". על-אחת-כמה-זוכמה שההקפדה על הדלקת המנורה בשמן טהור דווקא היא דבר שאינו מובן בהיגיון אנושי, כי איזה הבדל יש באור המנורה בין שמן טהור לטמא? היוונים התייצבו בדיוק כנגד זה – כנגד היסוד העל-שכלי הקיים בשמן של עם ישראל, היינו בחוכמת התורה.

טהרה. ואולם היהודים ידעו שחייבים לשמור על טהרתו של ה'שמן'. אמנם התורה היא חוכמה, וככזאת היא נתפסת בכלי השכל. צריך ללומדה ולהבינה כשם שלומדים ומבינים כל דבר חוכמה. כשרב פוסק הלכה הוא חייב לנמקה בשכל ובהיגיון. ועם זה יש בתורה מרכיב על-שכלי. יהודי הלומד תורה יודע שהתורה, בשורשה, היא חוכמתו של הקב"ה, שלמעלה לגמרי מהשכל ומההבנה האנושיים. אין הוא ניגש אליה כאל כל חוכמה ושכל, אלא מתוך קדושה, התבטלות, טהרה.

זאת לא יכול היוונים לקבל. הם ביקשו לראות בתורה חוכמה ושכל ככל החוכמות. לכן טימאו את השמן, המסמל את התורה. ניצחון החשמונאים הוא ניצחון הקדושה והטהרה, ולאורן אנו לומדים תורה ומקיימים מצוות עד היום הזה. יסוד זה שבתורה ובמצוות על-ידי משיח צדקנו. בגאולה תתגלה פנימיות הדברים והכול יראו את המהות האלוהית שבכל דבר. שמן גם רומז ל'רזין דרזין' (סודי סודות), שאף זה יתגלה על-ידי משיח. לכן שמו העיקרי הוא 'משיח', על שם השמן.

סוכרתיים? נמאס לכם מתרופות?

לחברת נטורל סין יש פתרון טבעי ויעיל עבורכם!

קונטרול הפורמולה המובילה בישראל שתעזור גם לך להוריד את רמות הסוכר בדם. טבעי וללא תופעות לוואי.

100% אחריות לירידת סוכר או החזר כספי מלא!

שירות לקוחות 02-9924004 • naturalchina.co.il

להזמנות באתר החברה וקודות מכירה בבתי טבע/בתי מרקחת ברחבי הארץ: naturalchina.co.il

חנוכייה מעבר לתעלה

מטרים, ועל הבסיס הלחמתי שמונה קני נרות, שהיו תרמילי פגזים בתוך כובעי פלדה.

בקנים מילאתי סולר, ושקי יוטה שימשו 'פתילות'. באמצע הצבתי את ה'דשקה', שכאמור, נועדה להיות השמש.

בערב הראשון של חנוכה התכנסנו כולנו סביב החנוכייה שעמדה בגאון. ההתרגשות הייתה גדולה. מסיבות ביטחוניות שורה עלטה כבדה בכל האזור. לא ידענו מה תהיה התגובה המצרית למראה הדלקת האבוקה.

את הכבוד להדליק את הנר ראשון של חנוכה בחנוכייה הייחודית הענקית כמוכן למ"פ שלי, אבל משום מה הוא התעקש שאני אדליק את החנוכייה.

זה היה אחד הרגעים המרגשים ביותר בחיי. עליתי והדלקתי את הנר הראשון מעל הבונקר. עם סיום הקראת הברכות ועניית 'אמן' פצחה כל הפלוגה בשירת 'מעוז צור' מרגשת במיוחד.

ואז קרה משהו שלא האמנו למראהו. עם סיום הדלקת האבוקה ראינו לפתע שמהצד השני, מעבר לשדה התיירס, נדלקת אבוקה מצרית. שקט השתרר בשטח. לא ידענו מה פשרה של התגובה.

ביום השני התכנסנו שוב, והפעם הדלקנו שתי אבוקות. במפתיע, גם הפעם העלו המצרים שתי אבוקות. כך נמשך הדבר בכל שמונת ימי חג החנוכה.

אינני יודע מדוע עשו כן. ייתכן שהמחווה הזאת הייתה הבעת רצון טוב כלפינו. ואכן, מאז אותם ימי חג החנוכה נוצרו היחסים הראשונים בינינו לבין החיילים המצרים.

למעשה, עד חנוכה כמעט לא היה ערב אחד שלא היו בו חילופי אש בינינו לבין המצרים, ואילו לאחר חג החנוכה השתרר שקט, שנשמר עד חזרתנו לצידה המזרחי של התעלה.

ביום ו' באדר באותה שנה פונתה התעלה. לקחתי את חנוכיית הפגזים איתי והעליתי אותה לירושלים. הסמ"פ של הפלוגה, גד הררי ז"ל, שהתגורר במושב כפר אביב, ביקש לקחת אותה ולהציגה בבית העם. בשלב מסוים אבדו עקבותיה, וכל המאמצים לאתרה לא צלחו.

שלמה לויטן נפטר בחודש טבת תשע"ד.

(על-פי ריאיון של שלמה לויטן בתכנית 'מלווה מלכה' בגל"צ)

בירושלים, ולכן ביקש ממני להכין חנוכייה גדולה שתדלק במוצב בכל ימי החנוכה.

את החנוכייה ביקש להציב מעל בונקר הלוחמים שבנתי, בעזרת חבריי, מול הכוחות המצריים. נתון מעניין שנודע לנו במפגשים שאחרי המלחמה, שמולנו ישבה חטיבה 16 המצרית.

למעשה, הכוחות המצריים היו ממוקמים כחמישים מטרים בלבד מאיתנו, ובתווך נפרס

שלמה לויטן והחנוכייה שיצר במו ידיו מעבר לתעלת סואץ

"מצאתי באחד המוצבים מקלע רוסי כבד, שנקרא 'דשקה', שהקנה שלו היה מפוצל בצורת פטרייה. מייד עלתה בראשי מחשבה להוריד אותו בעבור השמש לחנוכייה"

שדה תירס, שהפריד בינינו לבينם.

בעקבות בקשתו האישית של המ"פ יצאתי לחפש בכמה בונקרים מצריים חומרי גלם, שבהם אוכל לבנות את החנוכייה, שצורתה כבר החלה להתרקם בראשי.

אספתי כובעי פלדה נטושים ותרמילי פגזים, שישמשו נרות לחנוכייה. לשמחתי הרבה מצאתי באחד המוצבים מקלע רוסי כבד, שנקרא 'דשקה', שהקנה שלו היה מפוצל בצורת פטרייה. מייד עלתה בראשי מחשבה להוריד אותו בעבור השמש לחנוכייה.

בנתי את החנוכייה. בבסיסה הצבתי בזנ"טים (ברזילי זווית). אורכו של הבסיס היה ארבעה

ימי החנוכה המתקרבים בשנת תשל"ד (1973) מצאו את שלמה לויטן מירושלים בצידה המערבי של תעלת סואץ.

אחרי המהלומה הקשה שספגו כוחותינו במכת הפתיחה של המלחמה, שהפתיעה אותנו בעיצומו של יום הכיפורים, החלה מתקפת הנגד של ישראל, שהגיעה לשיאה בצליחת התעלה ובכיתור הארמייה השלישית של מצרים באזור סואץ.

כיתורה של הארמייה השלישית יצר מצב חדש, שבו למצרים היה אינטרס דחוף להידבר ולהגיע להסדרים עם ישראל, כאשר הזמן פועל לרעתה במהירות. כל הישגיה בצליחת התעלה ובכיבוש ראשי גשר ממזרח לה, היו עלולים להתגמד אל מול המפלה הגדולה שבהשמדה או נפילה בשבי של ארמייה שלמה.

הלחץ הישראלי גרם למצרים לזעזוע להפסקת אש. הם התחננו לאפשר העברת מזון וציוד לחיילי הארמייה הנצורה. ישראל הודיעה: "קילוגרם אחד של אספקה לא יעבור לארמייה השלישית עד אשר ישוחררו חיילינו שנפלו בשבי מצרים". בתגובה לאיום זה החלו המצרים לבצע את החלפת השבויים למחרת היום.

הימים שאחרי הסכם הפסקת האש היו מורכבים. נחתם הסכם להפסקת הלחימה, אך בפועל חילופי האש בין הכוחות הישראליים למצרים נמשכו.

שלמה היה סמל מחלקה בגדוד המילואים של חטיבת ירושלים, והגדוד נלחם בחזית המצרית ואחרי הצליחה עבר גם הוא אל מעבר לתעלה.

וכך הוא מספר:

התחושות שלנו באותם ימים היו מעורבות. כעס גדול על המפלה הקשה שספגנו והמחדל של הקברניטים, לצד התרוממות רוח על ההצלחה בהפיכת המערכה על פניה, המצור על הארמייה השלישית בדרום וההתקדמות לעבר דמשק בצפון.

כמה ימים לפני חנוכה פנה אליי מפקד הפלוגה שלי, עמוס נבט, וביקש ממני להכין חנוכייה. הוא ידע שאני מסגר במקצועי ובעל מסגרייה

כולנו מצטרפים לתקנה הנפלאה של גדולי ישראל מכל החוגים והעדות
קריאת התהלים היומי בכל יום אחרי התפילה
וזוכים לישועות וברכת שמים בכל מילי דמיטב

להזמנת העמדה: chabadisrael.co.il/theilim
בעלות דמי טיפול ומשלוח בלבד

**עמדה מהודרת מתנה
לבית המנסה!**

פרויקט "התהלים היומי" באדיבות ר' שניאור ורעיותיו יוכבד מינסקי להצלחה בכל ענייניהם

יצאת להפוגה
עם חברה בפארק?

אסיקים

אין זמן צננ

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים היברידי וקבלו במתנה בקבוק תרמי עם מכסה דיגיטלי, שומר קור וחום בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת איתכם בקלות לכל מקום.

מוקד הזמנות:

077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב מנחם דוברוסקי
משפיע בשיבת תומכי תמימים מגדל העמק

אם אמנם חושך מגרשים באור ולא במקל, מדוע החשמונאים יצאו למלחמה פיזית ביוונים?

השמיים". כי יש סוג של רוע שאותו אי-אפשר לסלק עלידי הגברת האור, אלא חייבים להילחם בו ולהכריזו.

גם בחסידות עצמה אנחנו רואים בספר התניא שני פרקים, כט"ל, החורגים לכאורה מהדרך הכללית של החסידות. בפרקים האלה בעל התניא מדריך את האדם לטפל ברע שבקרבו באמצעים נוקבים. כי יש רע שלא יסולק עלידי אור, אלא להפך, הרע הזה חוסם את האור ומתייצב נגד הקדושה, ואין ברירה אלא לסלקו במלחמה ישירה.

וגם בגאולה העתידה העולם בכללותו יתקן ואומות העולם יתהפכו לעבוד את ה' יחד, ועם זה נבואות הגאולה מדברות על אומות שיוכו ויושמדו, כי הן אינן יכולות להתברר ולהפוך לטוב, אלא דינן העברה מן העולם, כמו שנאמר "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ".

אכן, הדרך הכללית שלמד הבעש"ט היא לדחות את העניינים השליילים עלידי הגברת האור של הטוב ושל הקדושה; לשים את הדגש על 'עשה טוב', וממילא האדם יתרחק מהרע ויקיים את 'סור מרע'.

אבל יש מצבים שבהם אי-אפשר להסתפק בהגברת האור, אלא חובה לנקוט אמצעים תקיפים לסילוק הרע. למשל, בחינוך אנחנו שואפים להאיר לילדים את הדרך הטובה, להציג לפנייהם דוגמה חיה של התנהגות חיובית, להסביר להם את הטוב והיפה שבהתנהגות נאותה ובמעשים ראויים. אבל אם הילד רץ לכביש סואן, לא נתחיל לדבר אליו מילים יפות, אלא נתפוס את ידו בכוח ונמשוך אותו למקום בטוח.

התורה "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום", אך היא עצמה מצווה "תמחה את זכר עמלק מתחת

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

אורחים והדלקת הנרות

יכולים להדליק את הנרות ולצאת מייד. (למנהג הספרדים, האורחים יוצאים ידי חובה בהדלקתם של המארחים, ואין צורך שיעשו פעולה מיוחדת כדי לצאת ידי חובה בהדלקה; ואילו למנהג האשכנזים, שכל אחד ואחד מבני הבית מדליק בעצמו, על האורחים להדליק נרות בעצמם בבית המארחים).

בכל אופן אין מקום להדליק פעמיים, הן בבית הן אצל המארחים. אם מדליקים בבית המארחים או יוצאים ידי חובה על-ידם, אי-אפשר להדליק בברכה גם בבית.

מקורות: טושו"ע א"ח סי' תרע"א, ילקוט יוסף, משנ"ב ופסקי תשובות שם (בפרט הערה 35). ובסי' רס"ג ס"ק כו), וש"נ.

שאלה: משפחה היוצאת בשעה מוקדמת לאירוע, היכן ומתי ידליקו את נרות החנוכה?

תשובה: אם מייד בצאת השבת האורחים אורזים את חפציהם ויוצאים לביתם, לא ידליקו בבית המארחים, אלא ידליקו בביתם, כשיגיעו אליו, גם אם הדרך נמשכת כמה שעות.

אך אם במוצאי השבת הם נשארים זמן מה בבית המארחים, הרי כל עוד שוהים שם, הבית הזה עדיין נחשב ביתם, ולפיכך ידליקו שם ויקיימו את המצווה. רצוי שיישארו ליד הנרות חצי שעה, ורק לאחר מכן יצאו לדרך. ובאין ברירה הם

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

מקציר: הילדים לכודים במחסן הנעול, והמפתח הוקר בספנת שכפול. מונבז יוצא לפגוש את 'בן-תובל', המסגר הזעיר

טובה תחת רעה

"אני מכיר את המפתח הזה. זה המפתח היחיד למחסן הענק של העשיר בן ציצית הכסתי", הכריז מונבז, ועיניו של המסגר מלאו פליאה. "כן! זה המפתח למחסן העצים, שיעדו בעבור כל יהודי ירושלים לעשרים ואחת השנים הקרובות – בתנאי שהעתק ממנו לא יפול לרשותם של בני בליעל השואפים לפגוע באוצר העצים הזה!"... עיניו של מונבז רשפו, הוא דבר מחם לבו. "האיש הזה כלל את חברי במחסן, גזל את המפתח וקא אליה. עתה גורל כל יהודי ירושלים בידיה, חנמאל. האם תתן את ידך למזמתם של הרשעים?!" שאלהתחנן מונבז, ועיניו מלאו דמעות. הוא מהר לנגבן ונשא מבטו אל האמן המבגר. הזע לבו בקרבו?

*

"הלוא אתם שנאתם אותי!", פרצו המלים כתרבות חדות מפיו של המסגר, ומונבז נרתע בפתיעה. פניו של האיש הביעו עכשו כאב גדול. "כועס אני עליכם עד מאוד!", לאט המסגר. "למה אעזר לכל מי שלעגו לי כל השנים? בן-תובל, קראו לי... יוצר כלי המשחית... איך אוכל עכשו להצילם, איך?"

"יכול תוכל, חנמאל", לחש מונבז רפות, "אם רק תרצה. אמת, נכון הדבר; נעשתה עולה כלפיה; אני אלהם שזה יפסק!", הבטיח מונבז.

"ואף-על-פי-כן יכול אתה לקיים אהבת חנם", הציג הפציר מונבז. "עשה למען שמו אם לא למעננו... הן לא לחנם קורא שמך חנמאל, מלשון אהבת חנם!"

החרש פנה מעמו בשתיקה לפנת הבית, נטל כוס וברך 'שהכל' ושתה מלוא לגמיו. הוא נשם עמקות, כמנסה להרגיע את עצמו ואז נזכר: "לא הצעתי גם לה מי... הנה!" והוא מהר והטה את הכד ומלא כוס גם עבור אורחו.

"שמעני, מונבז", אמר. "נען קראת לי בשמי ונער טוב אתה, לו אעשה כדבריה... ופניו של הנסיך אורו. חידו ראשון הפציע גם על שפתיו של המסגר. "אעתיק לאיש את המפתח, כבקשתו, ורק, בטעות, שן אחת קטנה אחסיר..."

המשך יבוא

מונבז נשא את ידו והצביע על הוילון שהסתיר את חלון הבית.

"באתי אליה, כי שמעתי מאחורי הפרגוד את הדברים אשר דבר אליה האיש אשר היה בבית הזה לפני. האיש שבקש ממך להעתיק במהרה את המפתח הזה שבדידך. הידעת, חנמאל, איזו דלת פותח המפתח הזה? האם לא תהיה מה לו לאיש ישר להעיר מסגר באשמרת הבקר, בשביל להעתיק מפתח? וכי לא יכול היה להמתין עד הבקר? האם לדעתך איש טוב הוא, האיש ההוא?", מונבז המטיר את שאלותיו בקצב, והמסגר המבגר זע על מקומו. "לא, לא ידעתי את האיש ואת שיחו. מעולם לא שאלתי אדם מה דלת יפתח המפתח שעליו אני עובד!"

דבר התורה שלי מלחמה במסירת נפש

לחשמונאים לא היה ספוי. זה לא היה 'כוחות', כמו שאומרים. הם היו מעטים וחלשים, ומולם עמדו היונים הרבים והחזקים, ששלוטו בארץ בכוח הצבא החזק שלהם.

ובכל זאת החשמונאים קמו ויצאו למלחמה באויב, שאסר על היהודים לקיים מצוות. את הסוף כלנו יודעים: הם נצחו את היונים וטהרו את בית המקדש.

נשאלת השאלה, האם מתר לצאת למלחמה שנראית אבודה מראש, כאשר ברור לכלם שהיהודים עתידים לנחל תבוסה וכאשר חיי כל החילים יהיו בסכנה?

התשובה היא שבאמת במצב רגיל אסור לצאת למלחמה שאין לה סכוי להצליח, אבל כאשר היונים גזרו גזרות על קיום המצוות יצאו החשמונאים למלחמה מתוך מסירת נפש שאינה תלויה בשקולים הגיוניים. הם לא שאלו שאלות ולא ערכו דיונים, אלא פשוט קמו ויצאו למערכה.

ענין זה מדגש בתפלת 'הנרות הללו', שבה מזכירים את המלחמה שנעשתה "על-ידי כוהניך הקדושים". גם הרמב"ם מצין זאת באמרו: "גברו בני חשמונאי הכוהנים הגדולים".

יש פאן רמז שהמלחמה נעשתה על-ידי כוהנים צדיקים, וההלכה קובעת ש"אדם גדול וחסיד וירא שמים" רשאי לקדש שם שמים ולמסר את הנפש אפילו על מצוה קלה!

ואכן, בזכות מסירת הנפש של החשמונאים, שהיתה בלתי-מגבלת, זכו לנסים שלמעלה מגדר הטבע. מעטים נצחו את הרבים, חלשים נצחו את הגבורים, והתחולל הנס הגדול ביותר – נס פך השמן.

פך השמן הטהור, שהיה חתום בחותם של הכוהן הגדול, הוא דגמה להתבטלות לקדוש-ברוך-הוא. החשמונאים הגיעו למדרגה רוחנית גבוהה כל-כך, שיקלו לנצח את היונים ולהביא ישועה והצלה לעם ישראל.

מה רבו מעשיך ה'

שימו שמן

אמא בקושה להביא מהסופר בקבוק שמן. אבל איזה שמן? על המדפים יש שמן זית ושמן סויה, שמן קנולה ושמן חמניות, שמן תירס ושמן אגוזי מלך. ויש גם שמן כתנה, שמן קוקוס, שמן אבוקדו, שמן שמשום ועוד שמנים רבים.

אכן, בורעים, באגוזים ובפרות מסימים יש שמן, ובגיהאדם למדו להפיק אותו ולהשתמש בו לצרכים שונים – למאכל, לטגון, למאור ולתעשייה.

בעבר השמן הנפוץ ביותר באזורנו היה שמן הזית, המופק מזיתים. מאחר יותר השתלט על שוק השמן הפרטי שמן הסויה, המופק מגרגירי צמח הסויה.

הסויה הוא צמח ממשפחת הקטניות. הראשונים שהפכו את הסויה הגדלה בר בשדות לצמח תרבות היו הסינים. הצמח הזה צורך כמויות מים קטנות, והוא משמש לצרכים רבים.

החלק הירק של הצמח משמש מזון לבקר. מהזרעים, הנקראים פולים, מוצרים גבינת סויה (טופו), רטב סויה, קמח סויה, חלב סויה, שבבי סויה (המשמשים תחליף לבשר) ועוד.

פולי הסויה מכילים אחוז גבוה של שמן, ולכן הסויה נהפכה לאחד המקורות העקריים להפקת שמן למאכל. 57 אחוזים מהשמן המיוצר בעולם מופקים מסויה.

לפני קצת יותר מחמשים שנה הצליחו מדענים בקנדה להשביח את צמח הלפתית, ולהפיק מהזרעים שלו שמן. השמן הזה קבל את השם 'קנולה', ראשי תבות של המלים באנגלית: 'שמן קנדי בעל חמציות נמוכה'. השמן הזה זכה לתפוצה גבוהה, וכיום הוא כובש 12 אחוזים מתפוקת השמן העולמית.

ואולם בשנים האחרונות יש מגמה בעולם לחזור להשתמש בשמן הזית, הנחשב השמן הכריא ביותר.

ויהי אור

13

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: בשעת בקר אחמד פוגש את האציל המסתורי ופתחיל ללכת אחריו בין רחובות העיר וסמטאותיה. בשלב מסים האציל מבקש לעטף את עינו של אחמד במטפחת

המשך: יבוא

מה אוכלים בחנכה? ודאי תשיבו: ספגניות, ליבות. אכן, יש מנהג לאכל בחנכה מאכלים המטוגנים בשמן, אבל בשלחן ערוך נאמר שיש לאכל בחנכה מאכלי חלב, וזכר לגס שנעשה עלי ידי אשה שהאכילה את הצורך תבשילי גבינה והרגה אותו.

הלכה
בשבוע

החנוכייה שהוצאה מתוך האפר

בעיצומם של הקרבות הקשים במלחמת יום הכיפורים, חייל צעיר נכנס לבית כנסת במוצב צה"לי שהסורים שרפו, ומגלה שם חנוכייה. הוא נושא אותה עימו לאורך כל המלחמה ומדליק בה נרות מדי שנה

"החלטה של רגע". מרדכי מימון

את מבטי: הייתה שם חנוכייה. המפקד שלי צעק שאמהר לצאת, אך לא יכולתי להשאיר את החנוכייה שם. בהחלטה של רגע לקחתי אותה איתי, אחרי שניערתי אותה מהאפר. משם נשאתי אותה לכל מקום, לאורך כל המלחמה הקשה.

בזמן הזה. מאז ועד היום אנחנו מדליקים בחנוכה את הנרות בחנוכייה הזאת. בכל שנה אני מגולל את הסיפור באוזני בני המשפחה, הילדים והנכדים. החנוכייה הזו נעשתה סמל במשפחה. לפני כמה שנים נכדתי ימית שחזרה איתי את הסיפור, והוא פורסם במיזם 'הקשר הרב-דורי'. החנוכייה שמצאתי בתוך האפר, בעיצומה של המלחמה, מסמלת בעבורי את כוח התחייה של עם ישראל. באותם רגעים הרגשתי כמו המכבים שהדליקו את המנורה בבית המקדש. חמישים שנה אני מברך על הדלקת החנוכייה הזאת, וכשאני אומר 'שעשה ניסים' – אני חוזר לרגעים שבהם חיי ניצלו וכשהרמתי את החנוכייה מתוך האפר.

התנדבות. חמישים שנה אחרי אותה מלחמה אנחנו עוברים שוב רגעים קשים, אבל בעזרת השם נזכה גם הפעם להתרומם מהאפר, לנצח ולהמשיך קדימה. בימים האלה אני מתנדב ביישובי עוטף עזה, מסייע למשקים בקטיף עגבניות שרי ופלפלים. התנדבותי גם במסיק זיתים. זה משק ששני בניו של הבעלים נרצחו בטבח. יותר מעצם העזרה לחקלאים זה נותן תחושה עצומה של נתינה וחסד. בואו נתחזק יותר במתן כבוד זה לזה, גם אם לא מסכימים בכל עניין.

מרדכי והחנוכייה. חמישים שנה הוא מדליק בה את הנרות

תעודת זהות. מרדכי מימון (77), יליד בוקרסט, רומניה, כיום תושב ראשון-לציון. אב לארבעה וסב לארבעה-עשר נכדים. נהג משאית. בהיותו בן שנתיים עלתה משפחתו ארצה, באונייה ששמה 'עצמאות'. המשפחה שופנה באוהלים בפרדס חנה. לאחר מכן עברה להתגורר בשכונת שעריים ברחובות.

להיות בכור. אימי הייתה עוזרת גננת ואבי היה פועל בניין. פעם בשבוע היה חוזר הביתה. בהיותי הבן הבכור, הייתי צריך לעזור לאימי במטלות הבית ולדאוג לאחי הקטנים. בעבור קרח למקרר הייתי צריך לחכות למשאית הקרח, ולסחוב את הקרח בידיים. זה היה כבד וכואב. בחופשות הייתי יוצא לעבודות שבהן הרווחתי כסף ומסרתי אותו להורי, כדי לעזור בכלכלת הבית.

נגרות ויהלומים. אחרי בית הספר היסודי התחלתי לעבוד בנגרות ובהמשך בליטוש יהלומים. למדתי לימודי ערב להשלמת ההשכלה. עשיתי שירות צבאי בגולני, שבו הכרתי חברים רבים, ועם מקצתם אני בקשר עד היום. בהיותי בן עשרים וארבע זכיתי להקים בית בישראל עם רעייתי שלומית ז"ל.

'אדמה טובה'. עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים שמעתי ברדיו את סיסמת הגיוס

שלי 'אדמה טובה'. נפרדתי מאשתי ומשני ילדי, ונשלחתי לרמת הגולן, שנכבשה בחלקה הגדול בידי הסורים. הגענו למרגלות תל פארס. באוויר חגו מטוסים סוריים וניסו לפגוע בנו.

על ניסיון. תותחן סורי פגע בשרשרת הנגמ"ש שלנו והיא נפרסה. המפקד שלי אמר לי בקשר 'חכה לפקודות'. ראיתי את התותחן מנסה לירות לעבר הכלים האחרים שלנו. בשעה שמבטו לא היה מופנה לעברי קפצתי מהנגמ"ש. כעבור שנייה התותחן הסורי ירה עוד פגז וזה העלה את הנגמ"ש באש.

בית הכנסת השרוף. רצנו

לתותחן הסורי והשחלנו רימון לתוך הצריח. הוא נהרג והאש פסקה. נשאתי בלי נשק וכלי חגור. הלכנו לברר אם יש חיילים שלנו בתוך המוצב, ומצאנו שני חיילים מכוחותינו, שהתחבאו בבונקר. היה שם בית כנסת שהסורים שרפו, עם כל ספרי התורה וחפצי הקודש שבו. זה היה מחזה מצמרר.

ניעור מהאפר. מיהרנו לצאת

מהמוצב ולהתקדם, אך משהו בתוך בית הכנסת השרוף לכד

מרגישים חג
באושר עד

חנוכה שמח עם...
אושר עד